

Πρωτότυπο: Αγγλικά

Αριθμ.: ICC-01/11

Ημερομηνία: 27 Ιουνίου 2011

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑΣ

Ενώπιον: της Δικαστή Sanji Mmasenono Monageng, Προεδρεύουσας Δικαστή
της Δικαστή Sylvia Steneir
του Δικαστή Cuno Tarfusser

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΛΙΒΥΚΗ ΑΡΑΒΙΚΗ ΤΖΑΜΑΧΙΡΙΑ

ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ

Ένταλμα συλλήψεως για τον Σαΐφ Αλ-Ισλάμ Γκαντάφι

Απόφαση που πρέπει να γνωστοποιηθεί σύμφωνα με τη με τη διάταξη 31 των Διατάξεων του Δικαστηρίου στους:

Το Γραφείο του Εισαγγελέα
κ. Luis Moreno Ocampo, Εισαγγελέα
κα Fatou Bensouda, Αναπληρωτή
Εισαγγελέα

Συνήγορο Υπεράσπισης

Νόμιμο Εκπρόσωπο των Θυμάτων

Νόμιμο Εκπρόσωπο των Αιτούντων

Μη εκπροσωπούμενα Θύματα

Μη εκπροσωπούμενους Αιτούντες
Συμμετοχή/Ικανοποίηση

Το Γραφείο του Δημοσίου Συνηγόρου
των Θυμάτων

Το Γραφείο του Δημοσίου Συνηγόρου
Υπεράσπισης

Εκπροσώπους Κρατών

Amicus Curiae

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Γραμματέας
κα Silvana Arbia
Αναπληρωτής Γραμματέας
κ. Didier Preira

Τμήμα Υποστήριξης Υπεράσπισης

Μονάδα Θυμάτων και Μαρτύρων

Τμήμα Κράτησης

Τμήμα Συμμετοχής κι Ικανοποίησης
Θυμάτων

Άλλο

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑΣ (το «Τμήμα Προδικασίας») του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου (το «Δικαστήριο»):

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το Ψήφισμα 1970 που υιοθετήθηκε ομόφωνα από το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών στις 26 Φεβρουαρίου 2011 και που αφορά την κατάσταση στη Λιβυκή Αραβική Τζαμαχιά («Λιβύη») από τις 15 Φεβρουαρίου 2011 προς τον Εισαγγελέα του Δικαστηρίου, σύμφωνα με το άρθρο 13(β) του Καταστατικού της Ρώμης (το «Καταστατικό»)

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την “Prosecutor’s Application Pursuant to Article 58 as to Muammar Mohammed Abu Minyar GADDAFI, Saif Al-Islam GADDAFI and Abdullah AL-SENUSSI” (η «Αίτηση του Εισαγγελέα»)¹, που υπεβλήθη από τον Εισαγγελέα στις 16 Μαΐου 2011 και με την οποία εκείνος, *μεταξύ άλλων*, ζητούσε την έκδοση εντάλματος συλλήψεως για τον Σαΐφ Αλ-Ισλάμ Γκαντάφι για την υποτιθέμενη ποινική ευθύνη του για τη διάπραξη ανθρωποκτονίας με πρόθεση και διώξης αμάχων ως εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας από τις 15 Φεβρουαρίου 2011 εφεξής καθ’ όλη τη Λιβύη και, *μεταξύ άλλων*, στην Τρίπολη, τη Βενγκάζη και τη Μισράτα, διαμέσου του μηχανισμού του Λιβυκού Κράτους και των Δυνάμεων Ασφαλείας, κατά παράβαση του άρθρου 7(1)(α) και (η) του Καταστατικού και θεωρώντας αυτόν ως αυτουργό αυτών των εγκλημάτων σύμφωνα με το άρθρο 25(3)(α) του Καταστατικού

ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙ τις πληροφορίες και το αποδεικτικό υλικό (το «Υλικό») που υπεβλήθησαν από τον Εισαγγελέα στην Αίτησή του σε σχέση με τα κριτήρια που τίθενται στο άρθρο 58 του Καταστατικού για να καθορίσει εάν υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις για να θεωρηθεί ότι ο Σαΐφ Αλ-Ισλάμ Γκαντάφι διέπραξε τα ισχυριζόμενα από τον Εισαγγελέα εγκλήματα και ότι η σύλληψή του κρίνεται απαραίτητη

¹ ICC-01/11-4-Conf-Exp και τα παραρτήματά του.

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τα άρθρα 7(1)(α) και (η), 19, 25(3)(α) και 58 του Καταστατικού

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ ότι, επί τη βάσει του Υλικού που υπεβλήθη από τον Εισαγγελέα, το Τμήμα Προδικασίας πιστεύει ότι η δικαστική διαδικασία κατά του Σαΐφ Αλ-Ισλάμ Γκαντάφι πίπτει εντός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου κι ότι δεν υφίσταται κάποια φαινομενική αιτία ή αυταπόδεικτος παράγων που να το ωθεί να ασκήσει τη διακριτική του ευχέρεια σύμφωνα με το άρθρο 19(1) του Καταστατικού προκειμένου να καθορίσει κατά την παρούσα χρονική στιγμή το παραδεκτό της δικαστικής διαδικασίας κατά του Σαΐφ Αλ-Ισλάμ Γκαντάφι, χωρίς περιορισμό οποιασδήποτε αντίρρησης όσον αφορά το παραδεκτό της δικαστικής διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 19(2) του Καταστατικού,

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ ότι το Τμήμα Προδικασίας κρίνει ότι υφίστανται αποχρώσεις ενδείξεις για την πεποίθηση ότι, μετά τα γεγονότα στην Τυνησία και την Αίγυπτο που οδήγησαν στην αποχώρηση των αντιστοίχων Προέδρων τους κατά τους πρώτους μήνες του 2011, μια Κρατική στρατηγική σχεδιάστηκε στο ανώτατο επίπεδο του Λιβυκού Κρατικού μηχανισμού με σκοπό να αποτρέψει και να καταπνίξει, με κάθε μέσο, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης φονικής βίας, τις διαδηλώσεις κατά του καθεστώτος του Μουάμαρ Μωχάμεντ Αμπού Μινιάρ Γκαντάφι (το «καθεστώς Γκαντάφι») που άρχισαν το Φεβρουάριο του 2011

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ ότι υφίστανται αποχρώσεις ενδείξεις για την πεποίθηση ότι, σε προαγωγή της ανωτέρω αναφερόμενης Κρατικής στρατηγικής, από την 15^η Φεβρουαρίου 2011 και μέχρι τουλάχιστον την 28^η Φεβρουαρίου 2011 οι Λιβυκές Δυνάμεις Ασφαλείας,² ακολουθώντας ένα συνεπή τρόπο λειτουργίας (*modus operandi*), εξαπέλησαν καθ' όλη τη Λιβύη επίθεση κατά του άμαχου πληθυσμού

² Η έκφραση «Δυνάμεις Ασφαλείας» θα χρησιμοποιείται εφεξής για να ορίσει το στρατιωτικό σύστημα και το σύστημα ασφαλείας της Λιβύης το οποίο κατά κύριο λόγο αποτελείται από τις Λιβυκές Ένοπλες Δυνάμεις και την αστυνομία, τη στρατιωτική υπηρεσία πληροφοριών, τις Εσωτερικές κι Εξωτερικές Υπηρεσίες Ασφαλείας, τις Επαναστατικές Επιτροπές και το Γραφείο αυτού, την Επαναστατική Φρουρά, τη Φρουρά του Λαού, τις Επαναστατικές Μάχιμες εθνοφρουρές, ταξιαρχίες και μονάδες εθνοφρουράς.

που λάμβανε μέρος στις διαδηλώσεις κατά του καθεστώτος Γκαντάφι ή κατά εκείνων που εθεωρούντο ότι είναι αντιφρονούντες

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ ότι, αν και ο ακριβής αριθμός των θυμάτων που προέκυψαν από την επίθεση δεν είναι δυνατόν να γίνει γνωστός λόγω της εκστρατείας συγκάλυψης που τέθηκε σε εφαρμογή για να αποκρύψει τη διάπραξη εγκλημάτων από τις Δυνάμεις Ασφαλείας, υφίστανται αποχρώσες ενδείξεις για την πεποίθηση ότι, από την 15^η Φεβρουαρίου 2011 και μέσα σε περίοδο όχι μικρότερη από δύο εβδομάδες το Φεβρουάριο του 2011, οι Δυνάμεις Ασφαλείας σκότωσαν και τραυμάτισαν όπως επίσης συνέλαβαν και φυλάκισαν εκατοντάδες πολίτες

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ επομένως ότι υφίστανται αποχρώσες ενδείξεις για την πεποίθηση ότι μια συστηματική και διαδεδομένη επίθεση, σε προαγωγή της Κρατικής στρατηγικής, έχοντας στόχο τον άμαχο πληθυσμό που διαδήλωνε κατά του καθεστώτος Γκαντάφι ή κατά εκείνων που εθεωρούντο ότι είναι αντιφρονούντες στο καθεστώς, έλαβε χώρα εντός της εννοίας του άρθρου 7(1) του Καταστατικού

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ ιδιαίτερα ότι υφίστανται αποχρώσες ενδείξεις για την πεποίθηση ότι, καθ' όλη τη Λιβύη κι ιδιαίτερα στην Τρίπολη, τη Μισράτα και τη Βενγκάζη όπως επίσης και σε πόλεις κοντά στη Βενγκάζη όπως η Αλ-Μπάιντα, η Ντέρνα, το Τομπρούκ και η Ατζνταμπίγια, δολοφονίες που αποτελούν εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας διεπράχθησαν από την 15^η Φεβρουαρίου 2011 μέχρι τουλάχιστον την 25^η Φεβρουαρίου 2011 από τις Δυνάμεις Ασφαλείας ως τμήμα της επίθεσης κατά αμάχων διαδηλωτών ή υποτιθέμενων αντιφρονούντων στο καθεστώς Γκαντάφι

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ επίσης ότι υφίστανται αποχρώσες ενδείξεις για την πεποίθηση ότι, από την 15^η Φεβρουαρίου 2011 μέχρι τουλάχιστον την 25^η Φεβρουαρίου 2011, σε διάφορες τοποθεσίες της Λιβυκής επικράτειας και ιδιαίτερα στη Βενγκάζη, την Τρίπολη, τη Μισράτα και άλλες γειτονικές πόλεις, απάνθρωπες πράξεις που

σοβαρότατα στερούσαν τον άμαχο πληθυσμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων του διεπράχθησαν εναντίον του από τις Δυνάμεις Ασφαλείας λόγω της πολιτικής αντίθεσης (είτε πραγματικής είτε υποθετικής) αυτού του αμάχου πληθυσμού κατά του καθεστώτος Γκαντάφι

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ ότι, επί τη βάσει του Υλικού, υφίστανται αποχρώσες ενδείξεις για την πεποίθηση ότι ο Σαΐφ Αλ-Ισλάμ Γκαντάφι, αν και δεν κατείχε επίσημη θέση, είναι ο θεωρούμενος ως διάδοχος του Μουαμάρ Γκαντάφι και το άτομο με τη μεγαλύτερη επιρροή εντός του εσωτερικού του κύκλου και, ως τέτοιος, καθ' όλη τη χρονική περίοδο τη σχετική με την Αίτηση του Εισαγγελέα, εξασκούσε έλεγχο επί τμημάτων ζωτικής σημασίας του μηχανισμού του Λιβυκού κράτους, συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών και της οργάνωσης κι ότι κατείχε τις εξουσίες ενός εκ των πραγμάτων (*de facto*) Πρωθυπουργού

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ ότι οι αποδείξεις που υπεβλήθησαν από τον Εισαγγελέα παρέχουν αποχρώσες ενδείξεις για την πεποίθηση ότι το μέγεθος των συνδυασμένων ενεργειών του Σαΐφ Αλ-Ισλάμ Γκαντάφι και του πατέρα του Μουαμάρ Γκαντάφι οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ο Σαΐφ Αλ-Ισλάμ Γκαντάφι, ως τμήμα του εσωτερικού κύκλου του Μουαμάρ Γκαντάφι και σε συνεργασία με αυτόν, συνέλαβε κι ενορχήστρωσε σχέδιο για να αποτρέψει και να καταπνίξει, με κάθε μέσο, τις διαδηλώσεις του αμάχου πληθυσμού κατά του καθεστώτος Γκαντάφι

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ ότι, επί τη βάσει του Υλικού, υφίστανται αποχρώσες ενδείξεις για την πεποίθηση ότι ο Σαΐφ Αλ-Ισλάμ Γκαντάφι συνέβαλε στην εφαρμογή του σχεδίου αναλαμβάνοντας κυριαρχικά έργα που οδήγησαν στη διάπραξη των ανωτέρω εγκλημάτων κι ότι οι πράξεις συμμετοχής του ήταν αναγκαίες για την πραγματοποίηση του σχεδίου δεδομένου ότι είχε την εξουσία να εμποδίσει τη διάπραξη των εγκλημάτων μη εκτελώντας τα έργα του

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ περαιτέρω ότι υφίστανται αποχρώσες ενδείξεις για την πεποίθηση ότι ο Σαΐφ Αλ-Ισλάμ Γκαντάφι (i) σκόπευε να υλοποιήσει τα αντικειμενικά στοιχεία των ανωτέρω εγκλημάτων, (ii) γνώριζε ότι η συμπεριφορά του αποτελούσε τμήμα μιας διαδεδομένης και συστηματικής επίθεσης εναντίον του αμάχου πληθυσμού σύμφωνα με την Κρατική στρατηγική, που ετέθη σε εφαρμογή από τον Μουαμάρ Γκαντάφι σε συνεργασία με τον εσωτερικό του κύκλο, του οποίου αυτός ο ίδιος αποτελούσε τμήμα, (iii) είχε σαφή επίγνωση της ανώτατης ηγετικής του θέσης εντός της ιεραρχίας του μηχανισμού του Λιβυκού Κράτους και της εξουσίας του να εξασκεί πλήρη έλεγχο επί των υφισταμένων του και (iv) γνώριζε κι αποδεχόταν ότι η εφαρμογή του σχεδίου θα είχε ως αποτέλεσμα την πραγματοποίηση των αντικειμενικών στοιχείων των ανωτέρω εγκλημάτων

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ επομένως ότι υφίστανται αποχρώσες ενδείξεις για την πεποίθηση ότι ο Σαΐφ Αλ-Ισλάμ Γκαντάφι είναι ποινικά υπαίτιος ως έμμεσος συναυτουργός, σύμφωνα με το άρθρο 25(3)(α) του Καταστατικού, των κατωτέρω εγκλημάτων που διεπράχθησαν από τις Δυνάμεις Ασφαλείας υπό τον έλεγχο του σε διάφορες τοποθεσίες της Λιβυκής επικράτειας και ιδιαίτερα στη Βενγκάζη, την Τρίπολη, τη Μισράτα και άλλες γειτονικές πόλεις, από την 15^η Φεβρουαρίου 2011 μέχρι τουλάχιστον την 28^η Φεβρουαρίου 2011:

- i. ανθρωποκτονίας με πρόθεση ως εγκλήματος κατά της ανθρωπότητας, εντός της εννοίας του άρθρου 7(1)(α) του Καταστατικού,
- ii. δίωξης ως εγκλήματος κατά της ανθρωπότητας, εντός της εννοίας του άρθρου 7(1)(η) του Καταστατικού,

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ ότι, σύμφωνα με το άρθρο 58(1) του Καταστατικού, η σύλληψη του Σαΐφ Αλ-Ισλάμ Γκαντάφι θεωρείται αναγκαία στην παρούσα χρονική στιγμή για να (i) εξασφαλίσει ότι θα παρουσιαστεί ενώπιον του Δικαστηρίου, (ii) εξασφαλίσει ότι δεν θα συνεχίσει να χρησιμοποιεί την εξουσία του για να παρεμποδίζει ή να θέτει σε διακινδύνευση την έρευνα, ιδιαίτερα δια της Αριθμ. **ICC-01/11**

ενορχήστρωσης της συγκάλυψης των εγκλημάτων που διεπράχθησαν από τις Δυνάμεις Ασφαλείας και (iii) τον εμποδίζει από το να εξακολουθήσει να χρησιμοποιεί την εξουσία του και τον απόλυτο έλεγχο επί του Λιβυκού Κρατικού μηχανισμού ώστε να εξακολουθεί τη διάπραξη εγκλημάτων εντός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, το Τμήμα Προδικασίας

ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΕΚΔΙΔΕΙ ένταλμα συλλήψεως για τον Σαΐφ Αλ-Ισλάμ Γκαντάφι (Saif Al-Islam Gaddafi) (του οποίου το επώνυμο γράφεται επίσης ως «Καντάφι», “Qaddafi”, “Qadhafi” ή “Kadafi”), του οποίου η φωτογραφία επισυνάπτεται, ο οποίος έχει γεννηθεί την 25^η Ιουνίου 1972 στην Τρίπολη, στη Λιβύη, είναι επίτιμος πρόεδρος του Ιδρύματος Γκαντάφι για Διεθνείς Φιλανθρωπίες κι Ανάπτυξη κι ενεργεί ως ο Λίβυος εκ των πραγμάτων (*de facto*) Πρωθυπουργός.

Έγινε στα αγγλικά και στα γαλλικά, της αγγλικής εκδοχής ούσης επισήμου.

[υπογραφή]

Δικαστής Sanji Mmasenono Monageng
Προεδρεύουσα Δικαστής

[υπογραφή]

Δικαστής Sylvia Steiner

[υπογραφή]

Δικαστής Cuno Tarfusser

Ημερομηνία: Δευτέρα 27 Ιουνίου 2011

Στη Χάγη, Ολλανδίας